

תת"ע 6661/09/20 - אבו אל היג'א והיב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 6661-09-20 מדינת ישראל נ' אבו אל היג'א
תיק חיצוני: 60250779216

בפני	כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי
מבקש	אבו אל היג'א והיב
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 6.12.2020.

המבקש קיבל דו"ח המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב שנמסרה עליו הודאת אי שימוש בניגוד לתקנה 308(ד) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961

ביום הדיון לא התייצבו המבקש וב"כ בבית המשפט, ומשכך נשפט המבקש בהעדרו ונגזרו עליו פסילה למשך 3 חודשים, פסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,000 ₪.

לטענת ב"כ המבקש אי התייצבותו נבעה מטעות ביומנו. כמו כן לטענתו העונש שנגזר על המבקש חמור ביותר במיוחד נוכח העובדה שלטענתו לא ביצע את העבירה.

דיון והכרעה

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ברע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל מיום 29.12.09 נקבע:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בענייננו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

ההודעה על מועד הדיון נמסרה לב"כ המבקש.

בהתאם להלכה, שכחה של הדיון לבדה, אף אם אירעה בתום לב, אינה יכולה לעמוד לבדה כסיבה המצדיקה אי התייצבות לדיון שנקבע בעניינו של נאשם, כאשר דין דומה יחול גם באשר לטעות משרדית של עורך הדין המייצג אותו או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת לב של הנאשם עצמו (רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מדינת ישראל** מיום 2.10.2003, ע"פ 4448/09 **קמר יעקב, עו"ד נ' מדינת ישראל** מיום 27.7.2009, רע"פ 3518/15 **אבטה מלקמו נ' מדינת ישראל** מיום 8.6.2015, רע"פ 9109/17 **מקסים סדובי נ' מדינת ישראל** מיום 19.12.2017).

לפיכך, אני קובעת כי ההזמנה לדיון הומצאה למבקש כדין וכי לא קיימת בידי המבקש סיבה מוצדקת לאי התייצבותו.

חשש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 **סעדא נ' מדינת ישראל** (24.4.2018)).

כפירתו של המבקש בביצוע העבירה הינה כללית, נטענה בעלמא ולא נתמכה בראיות לביסוסה. חרף עברו התעבורתי של הנאשם הוטלה עליו פסילת המינימום הקבוע לצידה של העבירה.

לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין שייגרם למבקש.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ד' ניסן תשפ"א, 17 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.